

Arrest

nr. 302 138 van 23 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SCHÜTT
Van Noortstraat 16
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 juni 2023 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat S. SCHÜTT en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Verzoeker, die verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, diende een eerste verzoek om internationale bescherming in België in op 7 december 2017.

1.2. Op 26 juni 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna 'de Raad') bevestigde deze beslissing in zijn arrest nr. X van 18 december 2018.

1.3. Verzoeker diende op 23 maart 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in, zonder België te hebben verlaten.

1.4. Op 16 mei 2023 nam de commissaris-generaal de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben en een ethische Tamil te zijn. U werd geboren in Atchuvely, in het Jaffna district, waar u woonde en school liep tot 2006. Op dat moment werd uw vader door de CID (Criminal Investigation Department) verdacht van samenwerking met de LTTE omdat hij in hun gebied grond ging halen met zijn vrachtwagen. Hierop verhuisden jullie naar Kovilkulam in Vavuniya. U deed hier een cursus elektriciteit en liep stage in een vluchtelingenkamp uitgebaat door het Sri Lankaanse leger. Omdat uw vader ook door de lokale autoriteiten werd lastiggevallen, verliet hij in 2009 het land en kwam hij naar België.

U bleef in Vavuniya wonen, maar keerde af en toe terug naar Atchuvely om daar een oogje te houden op het huis van de familie daar. Dan in oktober 2017 besloot u om permanent terug te keren, en het huis te renoveren. U werd echter op 8 oktober 2017 aangesproken door twee mannen op motorfietsen, waarvan u vermoedt dat ze CID waren. Ze vroegen u waar uw vader was, en toen u zei dat hij het land uit was, dreigden ze ermee u mee te nemen. Er waren evenwel veel omstaanders, en ze reden weg. De dag daarop was u aan het winkelen toen u gebeld werd door uw oom, die u liet weten dat de twee mannen waren teruggekeerd en u aan het zoeken waren. Hierop besloot u dat het maar beter was om het land te verlaten.

U nam de dag daarop de bus naar Colombo, waar u anderhalve maand verbleef in een huis geregeld door een smokkelaar. Hierop nam u op 24 november 2017 het vliegtuig naar Milaan, gebruik makend van een vals paspoort met een Italiaans visum. Daar werd u opgewacht door een kennis van de smokkelaar, die u naar België bracht, waar u aankwam op 27 november 2017, en internationale bescherming vroeg op 7 december 2017. Ter staving van uw relaas legde u de volgende documenten voor: een identiteitskaart, een geboorteakte, een rijbewijs, een vrijwilligerspas, een scholingspas, een rantsoenkaart, een bankboekje, foto's, en een enveloppe waarin u documenten werden toegestuurd.

Op 26 juni 2018 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat geen geloof werd gehecht aan de door u voorgehouden problemen in uw land van herkomst. U ging in beroep tegen deze beslissing, die evenwel bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met haar arrest van 18 december 2018.

Zonder België verlaten te hebben deed u op 23 maart 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming. U verwijst terug naar de zaken die u eerder inriep, en verwijst daarnaast naar een lopende procedure voor gezinshereniging. U legt geen stukken voor om uw tweede verzoek te staven.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3

of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

U verwijst bij uw huidige verzoek enkel terug naar de zaken die u bij uw eerste verzoek inriep, zonder nieuwe elementen aan te brengen. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek wederom terug verwijst naar reeds eerder weinig aannemelijk bevonden voorgehouden gebeurtenissen is op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw vorige verklaringen. Het louter herhalen van iets dat reeds als ongeloofwaardig werd beoordeeld vermag het niet om uw kans op het verkrijgen van internationale bescherming groter te maken.

U geeft daarnaast aan dat u een gezinsherenigingsprocedure hebt opgestart, maar dat u kennelijk een aantal problemen kent om aan een identiteitskaart en dergelijke te raken. Deze zaken hebben echter geen weerslag op de vraag of u wel dan niet in aanmerking komt voor internationale bescherming in België.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Srilankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te

onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. Hierover werd in de beslissing naar aanleiding van uw vorige verzoek reeds geargumenteed dat u weinig aannemelijke verklaringen aflegde over de documenten waarmee u Sri Lanka verliet.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer gevisieerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongegrond karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en van de artikelen 57/6, § 3, 5° en 57/6/2, § 1, in samenlezing, van de Vreemdelingenwet. Hij betoogt met betrekking tot het eerste motief in de bestreden beslissing, dat hij niets bijkomends heeft verteld over zijn problemen die hij in zijn eerste asielaanvraag heeft aangekaart, dat sinds het arrest van de Raad van 18 december 2018 een arrest van het Upper Tribunal van 27 mei 2021 is tussengekomen dat door CEDOCA als een zeer belangrijke beslissing wordt aanzien en uit de motivering waarvan uitgebreid wordt geciteerd in COI Focus – Sri Lanka – Situatie bij terugkeer van Tamils van 13 september 2022, met name paragraaf 536, de weergave van de *Country Guidance* zoals gehanteerd door de Britse overheid. Verzoeker zet uiteen dat het Upper Tribunal, integenstelling tot Cedoca, aangeeft dat elke activiteit van aard kan zijn om Tamils bij terugkeer te monitoren en er wordt ook aangegeven dat de Sri Lankaanse overheid een elektronische database bijhoudt van alle vastgestelde en gepubliceerde activiteiten in het buitenland (§ 536, 13). Naar aanleiding van de eerste asielaanvraag oordeelde de Raad dat de aanwezigheid van verzoeker op een Tamil-activiteit in België voor het Europees Parlement in Brussel waarvan foto's werden neergelegd, een opportunistisch karakter vertoonde omdat verzoeker niet kon aangeven waar de activiteit precies om draaide, en dat in het geheel niet aannemelijk werd gemaakt dat de aanwezigheid van verzoeker hem in een negatief daglicht bij de Sri Lankaanse autoriteiten zou stellen (arrest 214 201, motief 2.3.13). Verzoeker meent dat gelet op de vaststelling dat de Sri Lankaanse overheid informatie over Tamil-activiteiten in het buitenland monitort en digitaal bijhoudt, gekoppeld aan de vaststelling dat terugkeerders worden gescreend aan de hand van gezichtsherkenningsoftware, het niet ondenkbaar is dat zijn deelname aan deze activiteit voor het Europese Parlement, dewelke een hoog profiel heeft gelet op het belang van deze instelling, aan de autoriteiten in Sri Lanka bekend is en dat hij bij terugkeer de negatieve gevolgen hiervan aan den lijve zal ondervinden. Verzoeker wijst erop dat de hieruit voortvloeiende risico's voor het Upper Tribunal voldoende zijn om de verzoeker te erkennen als vluchteling, ook al is de rechtbank van mening dat hij mogelijk enkel op de 'watch list' en niet op de stop list zal terechtkomen. Verzoeker citeert § 648, 654 en 657 van stuk vier. Hij verwijst verder naar de resolutie van het Europees Parlement van 10 juni 2022 (stuk 5) en citeert punten 1 tot 4 van deze resolutie, die volgens verzoeker relevant zijn in zijn geval. Verzoeker zet uiteen dat onder meer onder druk van deze resolutie de Sri Lankaanse overheid in 2022 aanpassingen aan de PTA heeft aangebracht, maar dat dit een louter cosmetische operatie is die aan de toepassing van de wet geen fundamentele veranderingen heeft aangebracht, zoals door Human Rights Watch is vastgesteld in zijn World Report 2023 (stuk 6), waaruit hij eveneens citeert.

Wat betreft de ondergeschikte vraag tot subsidiaire bescherming wijst verzoeker erop dat het door het CGVS geactualiseerde CEDOCA-rapport werd geactualiseerd op 13 september 2022 en dus kort nadat president Rajapaksa door een volksopstand werd verdreven en eerste minister Ranil Wickremesinghe door het parlement werd aangewezen als president. Verzoeker betoogt dat de vaststelling door CEDOCA dat de aandacht van de veiligheidsdiensten zich eerder richtte op de (uit Singalezen bestaande) burgermaatschappij in plaats van op de Tamil-bevolking dan ook betrekking heeft op de situatie voor de zomer van 2022 tot Rajapaksa moest vluchten en vervolgens aftreden. Hij meent dat de situatie intussen is gekalmeerd zodat door het CGVS diende te worden nagegaan of de focus intussen al niet volledig teruggeplaatst is naar de strijd tegen het Tamil-separatisme. Bovendien wordt de huidige president aangeduid als behorende tot het kamp van de vorige president en diens "*Rajapaksa-dynastie*" aangezien hij door Rajapaksa werd aangesteld als premier en diens repressieve beleid eerst heeft uitgevoerd en later als president heeft voortgezet. Verder stelt verzoeker dat de PTA nog steeds wordt toegepast en dat er dus sprake is van repressie zonder dat enige verantwoording moet worden afgelegd (stuk 7). Verzoeker meent dat de situatie van verzoeker bijgevolg niet afdoende is onderzocht en besluit dat er voldoende redenen zijn die een nieuw onderzoek ten gronde van het asielrelaas rechtvaardigen. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. beslissing Commissariaat-generaal dd. 16 mei 2023 (bestreden beslissing);
2. kennisgeving van beslissing dd. 17 mei 2023, met bewijs van afgifte ter post op 17 mei 2023;
3. aanvraag ingediend bij het Bureau voor Juridische Bijstand van de Orde van Advocaten te Antwerpen tot aanstelling in kosteloze tweedelijnsbijstand;
4. arrest van het Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 27 mei 2021;
5. resolutie Europees Parlement 10 juni 2021 – “*on the situation in Sri Lanka, in particular the arrests under the Prevention of Terrorism Act*”;
6. Human Rights Watch – “*World Rapport 2023 – Sri Lanka: Events of 2022*”;
7. The Guardian 26 maart 2022 – “*Tamils fear prison and torture in Sri Lanka, 13 years after civil war ended*”.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle

relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling

4.1. De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekster om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Voormeld artikel vormt de omzetting van artikel 40, lid 2, van de Asielprocedurerichtlijn. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de formulering van artikel 40 van deze Richtlijn geen verduidelijking van het begrip *“nieuwe elementen of bevindingen”* ter staving van een volgend verzoek bevat. De Raad dient rekening te houden met de uniforme interpretatie die het Hof van Justitie aan deze bepaling van het Unierecht heeft gegeven (zie onder meer HvJ 19 januari 2010, C-555/07, *Kücükdeveci*, punt 48). De uitlegging die het Hof van Justitie krachtens de hem bij artikel 267 van het VWEU verleende bevoegdheid geeft aan een regel van Unierecht, verklaart en preciseert, voor zover dat nodig is, de betekenis en strekking van dat voorschrift zoals het sedert het tijdstip van zijn inwerkingtreding moet of had moeten worden verstaan en toegepast (HvJ 13 januari 2004, C-453/00, *Kühne en Heitz*, par. 21).

De formulering van artikel 40 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna Asielprocedurerichtlijn) bevat geen verduidelijking van het begrip *“nieuwe elementen of bevindingen”* ter staving van een volgend verzoek.

In zijn arrest LH tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid oordeelde het Hof van Justitie dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Asielprocedurerichtlijn, in een behandeling in twee stappen voorziet van

volgende verzoeken, waarbij in een eerste stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in een tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat op zijn beurt een eerste fase of voorafgaand onderzoek *“om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn voorgelegd in verband met de vraag of hij krachtens de Kwalificatierichtlijn in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet”* (HvJ, C-921/19, LH tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, 10 juni 2021, punt 36). Slechts indien dit daadwerkelijk het geval is wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgend verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de Asielprocedurerichtlijn *“teneinde na te gaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet”* (HvJ, C-921/19, LH tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, 10 juni 2021, punt 37). Bijgevolg dient te zijn voldaan aan beide ontvankelijkheidsvoorwaarden opdat het volgende verzoek verder ten gronde wordt behandeld overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn, maar dit neemt niet weg dat het gaat om onderscheiden voorwaarden die niet met elkaar mogen worden verward.

Het Hof wijst er verder op dat de Asielprocedurerichtlijn geen enkel onderscheid maakt tussen een eerste en een volgend verzoek om internationale bescherming wat betreft de aard van de elementen of bevindingen die kunnen aantonen dat de verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt en dat dus ook in het geval van een volgend verzoek de beoordeling hiervan moet worden verricht overeenkomstig artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn.

Bij de uitlegging van de desbetreffende bepalingen van de Asielprocedurerichtlijn wijst het Hof uitdrukkelijk op overweging 36 van deze richtlijn waaruit blijkt dat de procedure voor toetsing van de ontvankelijkheid van een volgend verzoek tot doel heeft de lidstaten in staat te stellen om elk volgend verzoek dat wordt ingediend zonder nieuwe elementen of bevindingen als niet-ontvankelijk af te wijzen teneinde het beginsel van het gezag van gewijsde van een eerdere beslissing te eerbiedigen. Het onderzoek van een volgend verzoek dient volgens het Hof dan ook beperkt te blijven tot *“de toetsing van het bestaan van elementen of bevindingen ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd”* (HvJ 10 juni 2021, C-821/19, pt. 50). De uitlegging die zou inhouden dat elk volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden op de enkele grond dat het is gebaseerd op elementen of bevindingen die de verzoeker ter ondersteuning van zijn vorig verzoek had kunnen voorleggen, zou volgens het Hof verder gaan dan noodzakelijk is om de eerbieding van het beginsel van het gezag van gewijsde te waarborgen en zou afbreuk doen aan een behoorlijk en volledig onderzoek van de situatie van verzoeker (HvJ, C-18/20, 9 september 2021, punten 43 en 44).

De beoordeling van de feiten en omstandigheden ter staving van een volgend verzoek moeten, zoals dat het geval is voor een eerste verzoek, gebeuren overeenkomstig artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna Kwalificatierichtlijn) en dus in samenwerking met de verzoeker, met inbegrip van een document waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld of waarvan de bron niet objectief verifieerbaar is (HvJ 10 juni 2021, C-821/19, pt. 61).

Tot slot heeft het Hof van Justitie met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van de ontvankelijkheidsfase geoordeeld dat: *“62. Overigens dient in deze context in herinnering te worden gebracht dat het niet noodzakelijk is dat de lidstaat ervan overtuigd is dat het nieuwe document het volgende verzoek afdoende staft opdat de overlegging van een dergelijk document ertoe kan leiden dat overeenkomstig artikel 40, lid 3, van richtlijn 2013/32 het verzoek verder ten gronde wordt behandeld overeenkomstig hoofdstuk II van deze richtlijn, maar het volstaat dat dit document de kans aanzienlijk groter maakt dat de verzoeker krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet.”* (HvJ 10 juni 2021, C- 921/19, pt 62).

4.2. In zijn arrest nr. 214 201 van 18 december 2018 bevestigde de Raad de beslissing van de commissaris-generaal van 26 juni 2018 waarbij aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. In dit arrest heeft de Raad daarbij vooreerst overwogen dat verzoeker vertrok in 2017 terwijl zijn vader al in 2009 tijdens de burgeroorlog was vertrokken en in deze context niet kan worden ingezien waarom de twee onbekende mannen op een motor, die beweerdelijk in 2006 al naar verzoekers vader op zoek zouden zijn, na 11 jaar in 2017 nog naar het huis van verzoekers familie zouden komen en verzoekers uitleg, dat hij in 2017 aan het huis werkte en aldus zichtbaarder was, kan bezwaarlijk overtuigen aangezien verzoekers vader geen Tamil Tijger was, zich

gehevestigd heeft in SLA-gebied en met een eigen paspoort uit het land vertrokken en ook verzoeker geen politiek profiel heeft noch enigszins bekend is. Verder stelde de Raad vast dat de CID in het noorden lijsten aanlegt van personen die verdacht worden van banden met de LTTE uit vrees voor een mogelijke terugkeer van de LTTE, maar dat dit niet kan verklaren waarom verzoeker opeens 11 jaar na het vertrek van zijn vader zou worden geveiseerd en niet eerder en dit te meer nu zijn vader geen LTTE lid was en dit nooit heeft beweerd. Vervolgens oordeelde de Raad dat redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker of zijn grootouder/familie, indien de CID werkelijk naar zijn vader op zoek zou zijn geweest, reeds eerder zou zijn aangesproken door de autoriteiten, nu verzoekers verblijfplaatsen in Sri Lanka geen geheim waren voor de overheid, gezien zijn registratie bij de lokale overheid en zijn stage in een opvangkamp dat werd uitgebaat door het Sri Lankaanse leger, dat hem onder meer een pas, waarop verzoeker als "Government Official" staat vermeld, uitreikte. Bovendien had verzoeker een eigen paspoort in Sri Lanka, dat hij gebruikte om in 2016 naar Maleisië te reizen voor een huwelijk en kende hij geen problemen bij zijn vertrek naar Maleisië, noch bij zijn terugkeer zodat indien de CID vragen zou hebben gehad over verzoekers vader, en indien de CID verzoeker werkelijk wilde arresteren, hadden ze aldus voor 2017 ruim de mogelijkheid gehad. Voorts stelt de Raad in zijn arrest vast dat indien verzoeker werkelijk zou worden gezocht door de CID omwille van de activiteiten van zijn vader, gelet op landeninformatie niet kan worden ingezien dat verzoeker op legale wijze met zijn eigen paspoort het land kon verlaten en terug binnenreizen in 2016. Ook kan redelijkerwijs worden aangenomen dat het leger toegang heeft tot deze informatie die noodzakelijk is om mensen nuttig te screenen alvorens ze een pas uit te reiken, zodat niet geloofwaardig is dat verzoeker op dat moment gezocht werd. Verder stelde de Raad ook vast dat verzoeker niet op de hoogte is van de vluchtmotieven van zijn vader, waarop hij zijn eigen asielaanvraag steunt, terwijl redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoekers vader hem inlicht over de oorzaak ervan, minstens dat verzoeker verduidelijking vraagt en dat zijn vader die dan ook verschaft aangezien ze beiden in België verblijven.

De Raad heeft in zijn arrest gesteld dat onder meer om de hierboven weergegeven redenen enkel besloten kan worden *"dat verzoeker geen LTTE banden heeft en ook niet kan aantonen dat zijn vader omwille van LTTE activiteiten 11 jaar na datum door de twee onbekende mannen, die vermoedelijk van de CID zijn, nog via hem zou worden gezocht"*.

Met betrekking tot verzoekers deelname aan een Tamilactiviteit in België oordeelde de Raad als volgt: *"Wat betreft de bij het CGVS neergelegde foto's waaruit verzoekers aanwezigheid op een Tamilactiviteit in België blijkt, dient opgemerkt dat verzoeker niet weet waar de activiteit precies om draaide en geeft hij aan "Ik herinner niet waarvoor, maar het was in Brussel voor het Europese Parlement. Ik weet niet voor wat het was." (notities, p. 3), waaruit het opportunistisch karakter van zijn deelname blijkt. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat zijn aanwezigheid op deze activiteit hem in een negatief daglicht bij de Sri Lankaanse autoriteiten zou stellen"*.

4.3. Verzoeker beroept zich bij de indiening van zijn tweede verzoek om internationale bescherming opnieuw op dezelfde vluchtmotieven die hij had aangehaald in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Gevraagd tijdens het interview bij de DVZ in het kader van zijn volgend verzoek op basis van welke nieuwe elementen hij opnieuw internationale bescherming aanvraagt, verklaart verzoeker dat *"ik kan niet terugkeren naar mijn land omwille van mijn vader zijn problemen"* waarna hij verder uitlegt dat zijn ouders hem ten laste wilden nemen maar dat dit door de gemeente geweigerd is. Gevraagd of er iets veranderd is aan zijn problemen in Sri Lanka, verklaart verzoeker: *"Mijn vader en ik hebben het land verlaten, omdat we problemen hadden in Sri Lanka. We hebben geen contact dus we kunnen ook niet controleren of de problemen nog steeds aanwezig zijn"* en gevraagd wat hij vreest bij terugkeer: *"Als ik terugkeer kunnen de mensen die eerder voor problemen zorgden, opnieuw voor problemen zorgen"* (Verklaring volgend verzoek, vragen 17 en 20).

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat verzoeker bij zijn huidige verzoek enkel terug verwijst naar zaken die hij bij zijn eerste verzoek inriep zonder nieuwe elementen aan te brengen en dat zijn problemen in de gezinsherenigingsprocedure die hij heeft opgestart geen weerslag hebben op de vraag of hij als dan niet in aanmerking komt voor internationale bescherming. De Raad stelt vast dat verzoeker deze motieven niet betwist in zoverre zij betrekking hebben op de door hem aangehaalde bedreigingen van personen van de CID bij zijn terugkeer naar Atchuvely. Verzoeker brengt ook in het verzoekschrift geen enkel element bij waaruit alsnog zijn banden met de LTTE zouden kunnen blijken of een nieuw licht zouden kunnen werpen op de bevindingen inzake de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen over de twee mannen die hem zouden bedreigd hebben.

Verzoeker argumenteert dat de “*Country Guidance*” waarop het arrest van het UK Upper Tribunal van 27 mei 2021 zich baseert en waarnaar de COI Focus, SRI LANKA. “*Situatie bij terugkeer van Tamils*”, 13 september 2022 (update) in het geval van verzoeker als een element moet worden beschouwd dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt, aangezien het niet ondenkbaar is dat hij omwille van zijn deelname aan een Tamil manifestatie aan het Europees Parlement bekend is bij de Sri Lankaanse autoriteiten die Tamil activiteiten in het buitenland monitoren en digitaal bijhouden.

De Raad stelt vast dat deze “*Country Guidance*” nog niet beschikbaar was op het ogenblik van het arrest van de Raad van 18 december 2018 en in die zin een nieuw element. Grondige lezing van deze nieuwe informatie wijst evenwel uit dat *in casu* dit niet als een nieuw element of feit kan beschouwd worden dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uit de “*Country Guidance*” van het UK Home Office waar verzoeker naar verwijst blijkt dat de Sri Lankaanse autoriteiten over het algemeen negatief staan tegenover de Tamil diaspora, maar niet de gehele Tamil gemeenschap in het buitenland zien als personen die er separatistische ideeën op nahouden of op een betekenisvolle wijze politiek actief. De Sri Lankaanse regering verzamelt in het Verenigd Koninkrijk op extensieve wijze informatie door het infiltreren van diaspora organisaties, het fotograferen en filmen van manifestaties en het monitoren van sociale media (COI Focus, p. 34, afdeling 6, punten 4 en 8). Verder heeft de Sri Lankaanse regering een algemene elektronische databank waarin alle relevante informatie over een individu wordt bijgehouden, zowel informatie bekomen vanuit het Verenigd Koninkrijk als vanuit Sri Lanka zelf en de inhoud ervan zal in het algemeen de onmiddellijke of korte termijn gevolgen voor de terugkeerder in kwestie bepalen (*idem*, punt 13). De “*Country Guidance*” die door verzoeker en in afdeling 6 van de COI Focus geciteerd wordt, bevat enkel informatie over doorgedreven monitoring in het Verenigd Koninkrijk. Elders in de COI Focus wordt gesteld dat monitoring van de diaspora in het buitenland voorkomt, zonder evenwel te specificeren om welke landen het gaat, maar dat de Sri Lankaanse overheid vooral activisten in het oog houdt of personen die in het verleden acties ondernamen tegen de overheid. Een rapport van de Swiss Refugee Council van 10 april 2020 stelt dat de Sri Lankaanse autoriteiten systematisch informatie verzamelen over diaspora-activiteiten en monitoring van Tamils in de diaspora maar dat dit voornamelijk in het Verenigd Koninkrijk voorkomt.

Verzoekers éénmalige deelname aan een Tamil-activiteit vond niet plaats in het Verenigd Koninkrijk maar aan het Europees Parlement in Brussel. Verzoeker wijst op het belang van deze instelling maar hieruit kan niet zonder meer worden afgeleid dat verzoeker hierdoor bekend staat bij de Sri Lankaanse autoriteiten. Vooreerst blijkt uit de informatie die door beide partijen wordt aangehaald dat enkel personen voor wie een arrestatiebevel is uitgevaardigd op de zogenaamde stop lijst belanden, wat betekent dat deze personen zullen worden vastgehouden op de luchthaven en dat op de ‘watch list’ personen belanden waarvan de Sri Lankaanse autoriteiten vermoeden dat zij een rol zouden kunnen spelen bij de terugkeer van het gewelddadige Tamil separatisme of een gevaar betekenen voor de integriteit van de Sri Lankaanse staat (COI Focus, p 34, afdeling 6, punten 18, 19 en 20). In zijn arrest van 18 december 2018 heeft de Raad niet alleen het opportunistische karakter van zijn deelname vastgesteld maar ook dat verzoeker geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanwezigheid op deze activiteit hem in een negatief daglicht bij de Sri Lankaanse autoriteiten zou stellen. Verzoeker heeft bij de indiening van zijn volgend verzoek zelf niet opnieuw verwezen naar zijn deelname aan deze Tamil-demonstratie in 2018 en heeft sindsdien niet meer deelgenomen aan Tamil-activiteiten. Gelet op het éénmalige karakter van zijn deelname aan een evenement dat meer dan vijf jaar geleden heeft plaatsgevonden, het gegeven dat hij geen band met de LTTE aannemelijk maakt en de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat intensieve en systematische monitoring van de diaspora voornamelijk in het Verenigd Koninkrijk plaatsvindt en vooral personen waarvan de Sri Lankaanse autoriteiten vermoeden dat zij een rol zouden kunnen spelen bij de terugkeer van het gewelddadige Tamilseparatisme op basis van dergelijke monitoring op de ‘watch list’ kunnen belanden, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij op basis van deze éénmalige deelname aan een Tamil-evenement in

2018 in Brussel, waarvan hij zelf wist wat het doel ervan was, in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten staat.

Waar verzoeker verwijst naar het arrest van de Upper Tribunal waarin RS erkend werd als vluchteling ook al meent de rechtbank dat RS enkel op de 'watch list' zal terecht komen, gaat verzoeker gemakshalve voorbij aan het gegeven dat het in dat geval om een persoon ging die actief was geweest voor het TGTE, de partner is van een persoon die zowel voor de TGTE als TS actief was, zelf betrokken was bij surplace-activiteiten vanuit een oprecht engagement voor het Tamil separatisme en ook een broer heeft die voor het LTTE heeft gevochten (UK Upper Tribunal, 27 mei 2021, § 646). Los van het gebrek aan precedentenwaarde van de uitspraak van het Upper Tribunal, maakt verzoeker met deze loutere verwijzing naar het feit dat de verzoeker RS in deze uitspraak erkend werd als vluchteling, niet aannemelijk dat hij louter omwille van zijn deelname aan voornoemde Tamil-activiteit in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten zou komen in geval van terugkeer. Verzoekers dat het Europees Parlement zijn ongerustheid heeft geuit over de toepassing van de Prevention of Terrorism Act (PTA) en dat Human Rights Watch heeft vastgesteld dat de daaropvolgende cosmetische aanpassing aan de PTA geen fundamentele verandering heeft gebracht, kan niet anders doen besluiten. Met dergelijk algemeen betoog en zijn verwijzingen naar de voormelde bronnen, waaruit vooral blijkt dat de aanpassingen aan de PTA weinig in de praktijk hebben veranderd toont verzoeker evenmin aan dat hij hierdoor in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse overheid zou komen in geval terugkeer en doet hij geen afbreuk aan hetgeen hierboven werd vastgesteld met betrekking tot verzoekers profiel. Ook deze rapporten kunnen *in casu* niet worden beschouwd worden als een nieuw element of feit dat de kans voor verzoeker aanzienlijk groter maakt dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Met betrekking tot het risico voor verzoeker in geval van terugkeer wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd: *“Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden. Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA). De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Srilankaanse autoriteiten opwekken. Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg*

vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase. Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven. Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. Hierover werd in de beslissing naar aanleiding van uw vorige verzoek reeds geargumenteed dat u weinig aannemelijke verklaringen aflegde over de documenten waarmee u Sri Lanka verliet. Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer gevisieerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u. Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongegrond karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend".

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. Verzoeker betoogt dat de situatie na de actualisatie van het CEDOCA rapport is gekalmeerd en dat het CGVS had moeten nagaan of sindsdien de focus niet volledig is teruggeplaatst naar de strijd tegen het Tamil-separatisme maar brengt geen objectieve informatie waaruit enige indicatie zou kunnen worden afgeleid dat de focus inderdaad zou zijn verlegd. Evenmin maakt verzoeker duidelijk in welke mate dit voor hem tot gevolg zou kunnen hebben dat hij als Tamil zonder LTTE-banden zou gevisieerd worden in geval van terugkeer werd geactualiseerd kort nadat de vroegere president Rajapaksa werd verdreven. Met zijn louter hypothetisch betoog toont verzoeker niet aan dat de situatie van verzoeker niet voldoen zou zijn onderzocht, zoals hij beweert. Het door verzoeker geciteerde Human Rights Watch rapport van 2023 dat betrekking heeft op de situatie in 2022 en waaruit blijkt dat de PTA nog steeds wordt toegepast ligt in dezelfde lijn van de informatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd en heeft bovendien geen betrekking op de situatie van terugkeerders.

Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet wordt niet vastgesteld. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op de DVZ. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid verklaringen af te leggen met betrekking tot de nieuwe elementen en kon hij nieuwe documenten neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Tamil machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Uit het voorgaande blijkt evenmin een schending van de materiële motiveringsplicht.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET